

Skridt ikke vilde være overensstemmende med det, man tidligere har gjort fra Statens Side med Hensyn til Communerens Skatteansættelser, og at det heller ikke i og for sig vilde være overensstemmende med den Uafhængighed af Communerne med Hensyn til Bestyrelsen af deres egne Anliggender, som netop er gjort til et Princip i vor Grundlov. Men skal man saaledes ganske overlade Communerne til dem selv i den Henseende, uden directe Medvirkning fra Regjeringens Side, saa er det aldeles klart, at det Resultat vil fremkomme, som den ærede Finantsminister har antydet, at de Skatteregistre, man vilde faae ud, vilde blive i allerhøieste Grad usyldestgjørende, og navnlig vilde de fuldstændigt savne den Gensartethed, som absolut maa finde Sted med Hensyn til Ansættelsen af de forskjellige Skatteydere, naar der ei er Tale om en Communeskat, men om en Statskat. Jeg troer derfor, at den Bei, som den ærede Rigsdagsmand antydede, ved hvilken man skulde opnaae det, som ganske vist er Hovedformaalet ved Sagen, nemlig at faae et Skatteregister, aldeles ikke vil føre til Maalet, og at man derfor, naar man vil opnaae at faae et Skatteregister, uomgængeligt ogsaa maa tage en Skat; thi disse to Ting ere uadskillelige fra hinanden. Man kan heller ikke tænke sig Muligheden af at faae det hele Arbejde med Hensyn til Skatteansættelserne gennemført paa en virkelig alvorlig og samvittighedsfuld Maade fra vedkommende Communes og Regjeringens Side, naar denne Ansættelse ikke skulde gjælde en Skat, der nu skulde udredes, men kun en, som maaskee først efter lang Tids Forløb skulde træde i Kraft, og det vilde desuden være unyttigt at forfatte Skatteregistre, som baseres paa de Indtægter, Vedkommende have havt i det nærmest foregaaende Aar, naar de skulde benyttes ved en Skat, som maaskee først skulde opkræves om flere Aar. For at opnaae det Formaal, som er det vigtigste, nemlig at faae tilforladelige Skatteregistre, maa man have en Statskat, og man maa lade denne Statskat træde i Kraft strax. Ved Siden deraf er et andet overmaade vigtigt Formaal ogsaa tilstede, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amtis Vden Valgfreds (Tscherning) allerede har

gjort opmærksom, nemlig at Indkomstskatten skal tjene til en Udgjævning af de Uligheder, der finde Sted i vore øvrige Skatter. Man har bestandigt, hvor der har været Tale om saadanne Uligheder, henviist til Indkomstskatten, og jeg skulde feile meget, naar lignende Bemærkninger ikke hyppigt ere fremkomne baade fra den samme ærede Rigsdagsmand, som nu taler imod Indkomstskatten, og fra flere Andre, der nu synes at hylde hans Anskuelse i den Henseende, medens de dog nu vilde skyde Skatten fra sig og ikke vilde lægge Vægt paa denne overmaade vigtige Grund til at faae den frem.

Mosenørn: Jeg troer, at der kan være Anledning til, foruden at beskæftige sig med det Spørgsmaal, om denne Sag bør tages under Overveelse i nærværende Session, til lige at gaae noget ind paa de Grundsaetninger, der foreligge i det Udkast, der er os overgivet til Behandling. Jeg troer nemlig ikke, uagtet den Modstand, som nu synes at vise sig, at man alvorligt vil bringe det under Spørgsmaal, om Sagen skal gaae videre, og jeg kan derfor ikke erkjende, at det kunde være ønskeligt alene at holde sig til den Betragtning, om Skatten er paatvængende nødvendig eller ikke. Jeg har for mit Vedkommende den Overbeviisning, at denne Skat, om den end ikke, som det heller ikke af Regjeringen er formeent, er absolut nødvendigt i den allernærmeste Tid, dog ikke vil kunne undgaaes i den nærmeste Aarrække (Hør!). Jeg troer, at man hellere maatte stille den Orden om, hvori den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Fenger) betragtede Statens Indtægter og Udgifter. Han talte først om Indtægterne og dernæst om Udgifterne; men jeg troer, at man først maa see hen til Udgifterne og derpaa til Indtægterne; thi det ere vi dog igrunden vel enige om, at der ikke er nogen rimelig Udset til nogen betydelig Nedsættelse i Statsudgifterne, men at der snarere er al Sandsynlighed for en stadig Stigen af disse, navnlig ogsaa for at mange nyttige og gavnlige Anstalter, som man attraaer, kunne finde Sted, og som det er ganske vist, at man lettere beslutter sig til, efter at den nye Statsforfatning er bleven indført; thi det lader sig jo ikke modsigge, at man netop under denne Statsforfatning med